

[Socialministeren]

sionister henholdsvis med og uden indtægter ved siden af pensionen.

Den nødvendige sociale balance mener jeg ikke der er i de ændringsforslag, som forskellige partier har stillet. Som helhed kan jeg derfor straks sige, at regeringen ikke kan tilslutte sig nogen af de ændringsforslag, der er stillet i betænkningen af de forskellige mindretal.

Jeg vil også gerne benytte lejligheden til at udtrykke stor tilfredshed med, at vi nu fra 1. januar kan få igangsat første fase af den pensionsreform, som har været undervejs så længe, og som pensionisterne har set frem til. Jeg synes også, der er grund til at hæfte sig ved, at der netop hos de partier, der stod bag oprettelsen af pensionsfonden, har været vist en særlig vilje til at medvirke til lovforslagenes gennemførelse. Dette forhold er med til at sætte forhandlingsresultatet i særligt perspektiv.

Jeg skal dernæst sige noget om ændringsforslagene fra de forskellige mindretal.

CD, SF, DKP og kristeligt folkeparti har alle i betænkningen erklæret sig enige i lovforslagets intentioner, men er til gengæld uenige i den form, som regeringen har foreslået at give den forbedrede boligstøtte til pensionisterne. Partiernes hovedsynspunkt er, at man skal fastholde de nuværende principper om tilskud til lejere og lån til ejere.

For så vidt angår ejernes stilling har mindretallet ved et ændringsforslag foreslået en udvidelse af loven om lån til betaling af ejendomsskatter for visse parcel- og rækkehuse. Loven skal dels udvides til at omfatte invalide-, enke- og førtidspensionister, dels skal det være muligt at give lån til betaling af den forhøjelse af indkomstkatten, der skyldes overskud på ejendommen.

Regeringen må tage afstand fra disse ændringsforslag. Hvis mindretallets tanker blev realiseret, ville det for første gang have den uheldige virkning, at det nuværende antal særregler uden for pensionslovgivningen blev direkte udvidet. For det andet ville det for ejernes vedkommende betyde, at der ikke kunne ydes lån til renter og afdrag på huset. Betaling af disse ydelser må imidlertid antages også at være et stort problem for pensionister med ny erhvervede huse. Endelig vil jeg for det tredje minde om, at parcelhusloven bygger på et skønsprincip, hvor kommunen i hvert enkelt tilfælde skal skønne over ansø-

gerens lånebehov. I modsætning hertil vil loven om boligydelse give pensionisterne klare retningslinjer for, hvilken ydelse de er berettigede til. Efter regeringens opfattelse er det meget væsentligt, at der for pensionisterne sker en forståelsesmæssig forenkling ved, at reglerne om boligstøtte og pension samles i et lovkompleks. Denne koordination af reglerne giver naturligvis også administrative forenklinger.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvilke myndigheder der skal administrere boligydelsen, vil jeg sige, at man netop ved en fælles administration hos de sociale myndigheder øger mulighederne for en koordinering af pensionsydelse og boligydelse. Hvis boligministeriet skulle overtage administrationen af boligydelsen, ville disse muligheder ikke være til stede.

Min kommentar til ændringsforslagene fra CD, SF, DKP og kristeligt folkeparti skal blot være den, at regeringen som tidligere lovet vil være opmærksom på spørgsmålet om mulighederne for at supplere lovens bestemmelser med et arealkriterium, men som mindretallet ganske rigtigt selv er inde på, må vi afvente igangsættningen af bygnings- og boligregisteret, før en sådan ting kan ske.

Regeringen kan – jeg er lige ved at sige selvfølgelig – ikke tilslutte sig fremskridtspartiets forskellige ændringsforslag. Men jeg vil godt benytte lejligheden til at kommentere fremskridtspartiets bemærkning i betænkningen om, at boligydelsen skulle være en overbureaukratisk, uforståelig ordning. Jeg forstår ikke helt, hvad fremskridtspartiet bygger denne påstand på. Jeg skal gøre opmærksom på, at forslaget administrative konsekvenser er vurderet i et nært samarbejde med kommunerne, og at kommunale praktikere udpeget af Kommunernes Landsforening har været inddraget under hele forberedelsen af forslaget netop for at påvirke reglerne i en administrativt hensigtsmæssig retning, og denne bistand har været meget værdifuld.

De af regeringen fremsatte ændringsforslag kan deles op i tre punkter: en forhøjelse af grundbeløbet og en nedsættelse af pensionstillægget, opgivelse af tanken om at indtægtsregulere pensionen for personer over 67 år på grundlag af arbejdsindtægter og indførelse af en underretningspligt for det offentlige over for personer, der nærmer sig pensionsalderen.